

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XVII. évfolyam 1. szám

2020. Szent István

Szent István királyunkra emlékezünk

A magyar törzsek fejedelmei között Géza különleges hatalmi pozíciót vívott ki magának. Nyugat felé fordult, és megnyitotta az ország kapuit a kereszténység előtt. Beengedte az országba Pilgrim passzai püspök követeit. Egyes források szerint a bajor papok egyike keresztelte meg őt és kisgyermek fiát, Vajkot, aki a keresztesség vizében és lélekben történt szent újjászületésekor a passzai egyházmegye védőszentje után az István nevet kapta.

Az Érdy-kódex leírása szerint Géza felesége, Sarolta csodálatos álmot látott fia születése előtt. Egy tündöklő, égi fényben megjelent férfi szólt hozzá: bízzál Istenben és légy bizonyos benne, hogy fiat szülsz, ki először visel ebben az országban koronát, és majd a népen királyként uralkodik. A kereszttségben az én nevedet add neki. Sarolta kérdezte, hogy ki ő? Mire a férfi így felelt: én vagyok István, a hívők közül legelső, ki Jézusért a mártírkoronát kiérdemeltem.

A Hartvik püspök által a 12. században írt legenda így beszéli el István születését és megkeresztelését: „Közben megszületett a fejedelem Istentől megjövendőlt fia, akit a próféta szerint ismert az Úr, még mielőtt a méhben megfogant volna, és akinek, mielőtt megszületett, első vértanúja nevét adta. Ezt Isten kedveltje, Adalbert püspök, hite őszinteségeért a keresztesség fehér ruhájába öltöztette, és ő lett lelki gyámola. Akkor az István nevet kapta; hisszük, hogy Isten is ezt akarta, mert ami István a görög nyelvben, korona a latin beszédben. Mivel Isten azt óhajtotta, hogy e világban is királyi hatalom koronázza, s a jövőben váltsa fel az örökké tartó boldogság koronájával, kijelölte őt az örök, el nem múló dicsőség elnyerésére.”

Géza, hogy a kereszténység felvételét

és ezzel kapcsolatban a nyugati orientációt biztosítsa, s házában hatalmát megszilárdítsa, kizárta a trónöröklésből versenytársát, Koppányt, és természetesen ugyan kicsiny, de jellemében, bátorságban és helytállásban messze kiemelkedő fiát, Istvánt jelölte utódjává. Prágából meghívta Adalbert püspököt, hogy a megtérést elmélyítse. Adalbert bérálta meg a fejedelmi ifjút. Ő közvetítette 995-ben az István és a bajor hercegnő,

Gizella között létrejött házasságot is. Az ifjú trónörökös atya halálakor, 997-ben vette át a hatalmat.

Azonban véres csatákat kellett még vívnia az ellene fölkelt törzsfőkkel. Koppány fölött Veszprém mellett aratott győzelmet, ezzel megmentette az országot a pogányságra való visszahullástól. A Konstantinápolyban megkeresztelt Gyula és Ajtony leverése pedig Bizánchoz való csatlakozásunk tervét hiúsította meg.

Istvánt diplomáciai és politikai érzéke korának, sőt mondhatni, az egész magyar történelemnek legnagyobb államférfijává avatta. Politikai, vallási és társadalmi szempontból egyaránt ő teremtette meg Magyarországot, ő jelölte ki és biztosította a jövőbe vezető utat népének.

A magyar katolikus egyházat is ő te-

remtette meg. Szerzetes papokat hívott Bajorországból, Csehországból, Olaszországból – bencéseket, Dél-Magyarországra pedig a görög bazilita rend férfi és női tagjait. Szent Márton hegyén (Pannonhalmán) apátságot alapított. Sok kolostort létesített, amelyek missziós központjai és gyűjtőpontjai lettek a vallásos és kulturális életnek. István elrendelte a vasárnap megszentelését és minden tíz falu számára templom építését. Saját költségén emelt Esztergomban, palotája közelében székesegyházat, Veszprémbe női apátságot építtetett, és fölépíttette Budán a Szent Péter és Pál-templomot.

Ami a keresztény vallással és keresztény törvénnyel nem volt összeegyeztethető, annak hadat üzent és büntetéssel sújtotta. Nem nyúlt azonban a régi mon-

(folytatás a 2. oldalon)

Szent István királyunkra emlékezünk

(folytatás a címlapról)

dákhöz és énekekhez; a pogány korból származó népszokásokat, ha az új hittel nem ellenkeztek, megőrizte vagy megtöltötte őket keresztény tartalommal.

István a keresztény magyar szellemet külföldön is jelenlévővé tette: Jeruzsálemben bencés kolostort, Rómában zárandokházat, Konstantinápolyban díszes templomot építtetett.

Egyik fő munkatársa, a 993-ban Prágából érkezett Asztrik szerzetes II. Szilveszter pápához fordult István jogai megerősítéséért. Célja az volt, hogy a keresztény királyság méltóságára emelkedjék, és már eleve kizárjon mindenféle függőséget a német birodalomtól és a szomszédos bajor egyháztól, s országa egyházát az állammal szorosabban egybekapcsolja. Asztrik kieszközlte urának a koronát, az előtte hordozott keresztet és azt az apostoli kiváltságot, hogy püspökségeket alapíthasson és egyházi főméltóságokat nevezhessen ki.

Istvánt az 1000. év karácsonyán kenték föl és koronázták királlyá Esztergomban. Ez egyenlő volt szuverén királyi méltóságra emelésével és apostoli küldetésének elismerésével. A pápától kapott előjogra támaszkodva birodalmának szilárd egyházi szervezetet adott: országát tíz püspökségre osztotta, köztük két érsekséget alapított Esztergomban és Kalocsán.

Mint uralkodó István tudatában volt Isten előtti felelősségének. Ragyogó példája volt ennek, hogy Szent István templomában évente letette hivatalát annak jeléül, hogy csak kölcsön kapta Istentől, és annak bizonyosságára, hogy hatalmát Istennek áldozza.

„Miután Krisztus katonája legyőzte az ellenséget, lelki örömmel eltelve elhatározta, hogy minden képességét és minden szándékát az evangélium magjának melegágyává teszi. Alamizsnálkodással és imádkozással töltve idejét, gyakran borult a szentegyház padlójára, s könnyeit hullatva bízta Isten akaratára tervének teljesedését, hogy az, aki az Úr nélkül mit se tudna tenni, ha az Ő rendelkezésének betöltése segíti, a kitervelt jót erényes kezdeményezésekkel véghezvihesse.” (Részlet a Hartvik-legendából)

Leleki arculata az Intelmekben (műfaja szerint „fejedelemtükörben”) is kirajzolódik, amely fiának, Imre hercegnek készült. Talán nem maga István írta, de mindenestre az ő közelében, politikai s erkölcsi elvei értelmében szerkesztették. Többek között a következő uralkodói szabályok találhatók benne: „Uralkodjál szelíden, alázattal, békésen harag és gyűlölködés nélkül! A király koronájának legszebb ékszerei a jótettek; azért illő, hogy a király igazságossággal és irgalmassággal, valamint a többi keresztény erénnyel ékeskedjék. Minden nép saját törvényei szerint él; add meg az országnak a szabadságot, hogy aszerint éljen!”

Szent István élete alkonyát beárnyékolta, hogy fiát, Imre herceget 1031-ben egy vadászat alkalmával egy vadkan halálra sebezte.

Szent királyunk közel hetven éves korában, negyvenkét évi uralkodás után halt meg, 1038. augusztus 15-én, Mária menyinybevételének napján. Halála előtt a Szűzanyának ajánlotta az országot. Így vált Krisztus anyja a magyarok nagyasszonyává.

„... kezét és szemét a csillagokra emelve így kiáltott fel: Ég királynője, e világ jeles újjászerezője, végső könyörgéseimben a

szentegyházat a püspökökkel, papokkal, az országot a néppel s az urakkal a te oltalmadra bízom; nékik utolsó istenhozzádot mondva lelkemet kezédbe ajánlom (vö. Zsolt. 30,6).” (Részlet a Hartvik-legendából)

Ikonográfiai hagyományunkká vált, hogy István királyt legtöbbször úgy ábrázolják, amint az országot és a nemzetet jelképező Szent Koronát a Boldogasszonynak följánlja. Ilyen ábrázolás szinte minden katolikus templomunkban látható.

„A szentséggel és kegyelemmel teljes Szent István király azután országglásának negyvenhatodik (sic!) évében, a Boldogságos, mindenkoron szűz Mária mennybemenetelének napján kiragadtatott e hitvány világból és a szent angyalok társaságába került. Eltemették a fehérvári bazilikában, amelyet ő maga építtetett Isten szentséges anyja, a mindenkoron szűz Mária tiszteletére. Sok jel és csoda történt ott e Szent István király érdemeinek közbenjárására, a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségére és magasztalására, aki áldott legyen örökkön örökké, Ámen.” (István király halálának leírása a Képes krónikában)

István a nép szívében mindinkább legendás hőssé, népe apostolává, védelmezőjévé és Magyarország eszményévé magasztosodott. Benne és vele a korona, királyság és nemzet szinte misztikus egységgé olvadt össze. Sírja sokat látogatott nemzeti búcsújáró helyévé vált; számos imameghallgatás és csoda történt ott.

Szent László király 1083. augusztus 20-án pápai engedéllyel, a magyar püspökök, apátok és előkelők jelenlétében oltára emeltette Istvánt, Imrével és annak nevelőjével, Gellérttel együtt. Ez akkor egyenértékű volt a szentté avatással.

István tisztelete nemsokára elterjedt az ország határain túl is. XI. Ince pápa 1686 novemberében – Buda visszafoglalása alkalmából – az egész egyházra kiterjesztette szeptember 2-ára helyezett ünnepét. Ma a világegyház augusztus 16-án, a magyar egyház augusztus 20-án ünnepli. Ezen a napon az ünnepi szentmise után minden évben ünnepélyes körmenetben viszik a Szent István-bazilika körül szent királyunk épen maradt jobb kezét, a magyarság legtiszteltebb, szimbolikus jelentőségű ereklyéjét, a Szent Jobbot.

„Köszönjük neked, szent király, hazánkat és önmagunkat, ezt az első ezer évet itt, kérünk, ne vond el rólunk romolhatatlan jobbotat [...] Te vagy legendáink legnagyobbika, István, szent király, aki megnyitottad előttünk az élet kapuját. Amit te tettél, valóban az ég csodája volt, hitet adtál, jövődöt és anyanyelvünk legfigyelemreméltóbb elvont főneveit: józan határú emlékezés, felejtés és bocsánat.”

(Részlet Szabó Magda Amit tettél, az ég csodája volt című írásából)

Istenünk, te Szent István királyt itt a földön országunk koronájával ékesítetted és szentjeid közé emelted. Add kérünk, hogy aki a keresztény hit terjesztője volt hazánkban, legyen Egyházad védelmezője a mennyben. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

OKIK Klubélet

(2020. június végéig)

Múlt év decemberében gazdag programot teljesíthettünk. Már november végén elkezdődtek az adventi ökumenikus gyertyagyújtások, Szalkay Róbert református lelkipásztor szolgálatával, majd Szigethy Szilárd evangélikus lelkész következett. A sor baptista áhítattal folytatódott, Kis Illés lelkipásztor szolgálatával, majd a december 20-i pénteki záró lelki órát Iványi László római katolikus kanonok, esperes-plébános vállalta.

Ismét nagy mennyiségű adományt vihettünk a nagyszalontai gyermekmenhelyre, amelyet örömmel fogadtak. A város iskolái (Evangélikus, Katolikus, Református, Vörösmarty általános iskola) mellett magánemberek, intézmények is csatlakoztak: a Német Nemzetiségi Önkormányzat, a Pannon Fine Food Kft., a Profood Flexum Kft., a felnőttklubosok és mások. Hálás köszönet minden adakozónak!

Idei karácsonyi műsorunk Böjte Csaba testvér nem mindennapi vállalkozásáról szólt. A csaknem 20 fős szereplőgárda lelkesen készült az előadásra. A műsorról készült videófelvételt elküldtük az érdekelteknek, akik nagy tetszéssel és meghatódva fogadták. Meghívták az egész „színész-stábot” Dévára, aminek örültünk, de a járvány miatt ez is megghiúsult. Karácsonyra a hajléktalanoknak is elkészült a sok finom sütemény, amelyet húsvétra nem tudtunk megtenni a karantén miatt. Decemberi évbúcsúztatónkra sok régi és jelenlegi klubtag jött el. A hangulatos program végén koccintással és imával köszöntöttük az új évet.

Rövid szünet után január 18-án, sokéves hagyományunkat követve, a Máltai Játsszótér munkatársai tartottak vidám foglalkozást. Iványi László római katolikus kanonok, esperes-plébános ekkor szentelte fel klubházunkat a 2020-as évre. Felnőttklubunk ez évi első összejövetelén Frankó Attila tartott érdekes előadást a Máltai Szeretetszolgálat tevékenységéről, februárban pedig a Két pápa c. filmet néztük meg.

Február 15-én volt az OKIK farsang, amelyen a „nagyobbak” is jelmezt öltöttek. Az est hangulatát Körmöczi Zoltán gitárjátékával fokozta, amellyel a jelmezfelvonulást és a közös éneklést kísérte. Ekkor került sor az évbúcsúztatón elmaradt tombolára is. Két gimnazista: Püspöki Lea és Lőrincz Dorina, a mohácsi busójárásról tartott vetítéssel illusztrált előadást.

Február közepétől ismét jöttek a közösségi szolgálatosok, egészen 1 hónapig, amíg a koronavírus miatti korlátozásokat be nem vezették. A diákokkal ezalatt sem szakadt

meg a kapcsolatunk, mert sokan kérték távsegítségünket. Sajnálatosan elmaradtak jónak ígérkező programjaink: a Biblia-verseny, a húsvéti és anyák napi műsor, az új evangélikus lelkészek és a Diaktanya bemutatkozása, a süteménysütés, a szalonnasütés, a néptáncosok, és elmaradt a főzőtábor is.

Sajátosan alakult a nagyszalontai gyermekmenhely támogatása: a meghirdetett gyűjtést leállítottuk, viszont a Profood Flexum Kft. és néhány támogatónk pénzbeli támogatást adott, amelyet el tudtunk kül-

deni húsvétra; a Német Nemzetiségi Önkormányzat adományát pedig egy későbbi időpontban juttatjuk el, ha már ezt megtehetjük. Köszönet minden segítőnknek!

Június 27-én megtartottuk az OKIK-évadzárót. Hosszú szünet után ismét zenés rendezvénynek örülhettünk a klubház udvarán. Fellépett a KLUBB-zenekar Fehér Béla és Körmöczi Zoltán közreműködésével. Az 52 résztvevő igen jó hangulatban búcsúzott a 2019-20-as klubévadtól.

Bánkiné Borbély Mária
klubvezető

KETTŐS ÜNNEP OROSHÁZÁN

A járványveszély miatt egyházmegyénkben a papszentelés a várt júniusról július végére csúszott. Július 25-én, szombaton délelőtt dr. Kiss-Rigó László megyéspüspök pappá szentelte Balogh Ottó orosházi diakónust és Amanso Brendan Chika valamint Nnadi Onyedikachi Benjámint nigériai diakónusokat.

Másnap, július 26-án, vasárnap 16 órakor az orosházi templomban Balogh Ottó újmisés megtartotta az újmiséjét, és ugyanazon a szentmisén Iványi László tb. kanonok, esperesplébános, korábban endrődi és hunyai plébános pedig a 40 éves papi szolgálatáért a hálaadását.

A templom zsúfolásig megtelt hívekkel, papokkal.

A házigazda plébános így köszöntötte a megjelenteket:

Kedves Újmisés Testvérem!

Egy pap életében a legnagyobb örömet az jelenti, ha egy újmisést a plébániájáról az oltárhoz vezethet. A papi hivatás Isten ajándéka. Azért állunk itt, hogy most megköszönjük Istennek. Te most indulsz a papi életbe. Ma teszed meg az első igazi lépést. Én 40 évvel ezelőtt tettem meg. Útravalóul mivel is indíthatnád? 40 év tapasztalatát szeretném átadni. Nem kell megijedni, nem mondom el 40 évem történetét. Csak ennyit belőle: Szép volt... bár nem volt mindig könnyű, de Isten mindig velem volt. Azt a legfőbb üzenetet szeretném most neked átadni, hogy egy boldog ember áll melletted! Boldog ember, aki mindig az Istenben bízott. Azt kívánom, légy te is boldog pap – legalább olyan boldog, mint én voltam és vagyok. Ezt a miseruhát, melyben az első szentmisédet bemutadod, fogadd tőlem szeretettel, mint az én személyes ajándékom.

Teutánad jó Szüleidet köszöntöm. Köszönöm, hogy elfogadták Isten akaratát, és nem félték fiukat Isten szolgálatára adni. Legyen boldog és Istentől megáldott az életük!

Kispapi éveim megkezdésétől mindvégig nagy benső lelki erőforrásom volt a lengyelországi Częstochowai Jasna Góra kegyhely, a Fekete Madonna szentélye. Innen indultam a szemináriumba, azaz a teológiára. Évenként visszatértem. Újmisés papként hálaadó szentmisét tartottam a kegyelőtárnál, és azóta is sokszor megfordultam ott. Ezért végtelen öröm számomra, számunkra, hogy meghívásunkat elfogadta az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend, a pálosok rendjének egy tagja, O. Marian Waligóra atya. A kegyhelyről jött, korábban a kolostor perjele volt. Szeretettel köszöntöm körünkben. A mai szentbeszédet ő fogja tartani, hisz nagyon szépen beszél magyarul. Ő tartotta a csíksomlyói búcsút 2018-ban.

Szeretettel köszöntöm a paptestvéreket. Köszönöm, hogy ilyen szép számban eljöttetek. Külön köszöntöm Kovács János atyát, akivel a szemináriumban évfolyamtársak voltunk. Köszöntöm Marian Waligóra atya mellett a többi Lengyelországból érkezett vendégeket: a Szczecini Érseki Szeminárium prefektusát Lukasz Krasula atyát, és egy hitoktatót, Mateusz Brzezińskit.

Drodzy Bracia z Polski! Z całego serca... z wielką miłością pozdrawiam Was! Bardzo dziękuję, że przyjechaliście do nas i w tej radosnej godzinie jesteście z nami.

Nagy szeretettel köszöntöm a Testvéregyházak lelkészeit, képviselőit. Köszönöm, hogy eljöttetek, és együtt örültök ve-

lünk, hisz egy Urat szolgálunk.

Tisztelettel köszöntöm városunk polgármesterét, Dávid Zoltán urat, valamint Gyomaendrőd város polgármesterét, Toldi Balázs urat, az alpolgármester asszonyt, Lehoczkiné Tímár Irént, valamint a hunyai polgármestert, Hegedűs Roland urat. Köszönöm megtisztelő jelenlétüket.

40 évvel ezelőtt, amikor ez endrődi templom oltáránál álltam, mint most Ottó testvérünk itt, egy ministráns fiú köszöntött engem. Azóta úgy alakult, hogy én eskettem őt, kereszteltem gyermekeit. Szeretettel Köszöntöm az endrődi egyházközség világi elnökét, Ungvölgyi Jánost és feleségét. János betegsége miatt felesége képviseli őt. Szeretettel köszöntöm a hunyai tanácsosok testületének világi elnökét, Kiszely Imrét és feleségét.

Szeretettel köszöntöm az orosházi egyházi tanácsosok testületének elnökét, vitéz dr. Domonkos Istvánt, a testületet, valamint közösségünk jelenlévő tagjait. Köszöntöm a testvéregyházak híveit is, hisz ők is velünk ünnepelnek.

Köszöntök mindenkit, akik Gyomaendrődről, Hunyáról, korábbi helyeimről, Orosházáról és más helyekről eljöttek közénk.

Végül még meg kell emlékezni szüleimről, nagyszüleimről, akik már az Úr országából szemlélnek minket, valamint jóbarátomról – aki 40 évvel ezelőtt diakónusként állt mellettem az oltárnál: Czesław Kólko atyáról, 40 éves barátságunkat készültünk megünnepelni, amikor elszólította az Úr.

„Áldott legyen a szív, mely hordozott,

És áldott legyen a kéz, mely felnevelt,

Legyen áldott eddigi utad,

És áldott legyen egész életed.

Legyen áldott Benned a Fény,

Hogy másoknak is fénye lehess.” (Régi magyar áldás)

És még hozzáteszem, legyen áldott Isten, aki kiválasztott téged, meghívott szolgálatára, és megőrzött engem 40 évig a szolgálatban.

Az ünnepet megtisztelte jelenlétével Dávid Zoltán orosházi, Toldi Balázs gyomaendrődi polgármester, Lehoczkiné Tímár Irén gyomaendrődi alpolgármester, valamint a testvéregyházak: az evangélikus, református és baptista közösség lelkipásztorai, képviselői.

A szentbeszédet O. Marian Waligóra OSPPE częstochowai pálos atya (korábban a kolostor perjele volt) tartotta, magyarul.

Az ünnepi mise végén az újmisés megáldotta szüleit, a jubiláló plébánost, a papságot és a híveket is, kisebb-nagyobb csoportokban.

Marian Waligóra atya (képünkön) teljes beszéde:

Félek a papságomtól,

megrendülök tőle

és porba hullok papságom előtt,

és térdre esek papságom előtt

/.../

"Íme, eljövök Uram,
 hogy teljesítem azt, amit kívánsz."
 (Zsolt 40)

PAPPÁ SZENTELÉSEM
 ÉS ELSŐ SZENTMISÉM
 EMLÉKÉRE

Szeged, 2020. július 25.
 Orosháza, 2020. július 26.

Balogh Ottó
 újmisés

Áldd meg Uram bőségesen mindazokat,
 akik ottárhoz segítettek!

Kedves Testvérek!

Külön szeretettel köszöntöm most a főtisztelendő Pap-
 testvéreket, László Plébános Atyát és az újmisés Ottó Atyát!

....

A fenti sorokat a földi életből eltávozott pap-költő, Jan Twardowski atya írta. Arra ösztönöz bennünket, hogy álljunk meg egy pillanatra eme rendkívüli ajándék előtt, amilyen a papi hivatás.

A mai napon meg szeretnénk köszönni a Plébános atya 40 éves szolgálatát, ugyanakkor örvendezünk az újonnan szentelt atyának. Egyik részről a hosszú évekig tartó papi szolgálatra, másrészt pedig a nem sokkal ezelőtt, pontosan tegnap, született papi életre tekintünk. Amikor erre a két papra figyelünk, megszülethet bennünk kézzelfoghatóan a mai napon az a vágy, hogy letérdeljünk és különös tisztelettel, szent meghatódottsággal tekintsünk arra az ajándékra, amely a szentség által az ember szívébe belevésődik.

Jól emlékszünk arra az evangéliumból, amikor Jézus kiválasztja tanítványait. Szent Márk egyszerűen fogalmaz, amikor leírja, hogy Jézus „felment a hegyre és magával vitte azokat, akiket akart ...” És hozzáteszi, hogy „kiválasztott tizenkettőt, akik hozzá csatlakoztak...” (vesd össze: Mk 3, 13-14). Jézus azokat választotta ki, akiket Ő akart azért, hogy Vele legyenek, Vele dolgozzanak, hogy Hozzá tartozzanak... De ez az Ő kezdeményezése! És nem azoknak a galileai halászoknak az ötlete volt. Ez a kezdeményezés Jézustól származik. Teljes egészében az Ő „eredeti ötlete”, amely ezeknek az

egyszerű embereknek az életét meghatározta!

Erre kell emlékeznünk! Nem csak nekünk, papoknak, hanem minden hívőnek, akik Krisztus tanítványai vagyunk. Ez egy különleges ajándék az Egyház közössége számára. Az Úr „szent és eredeti ötlete” – olyan ajándék, amely mindannyiunk számára segítség.

Szent II. János Pál pápa papságának 50. évfordulója alkalmából írt egy könyvet, „Ajándék és titok” címmel. Ebben az elnevezésben kifejezte mindazt, ami valószínűleg minden pap szívében megvan. Amikor mi, papok magunkra tekintünk és papi kiválasztottságunkra, arról tanúskodhatunk, amiről a Szent Pápa azt mondta, hogy tényleg „ajándék és titok” van a szívünkbe vésve. Es mindig titok marad ez, nem csak a környezetünk, hanem önmagunk számára is, Isten szívének, Isten szeretetének a titka. Miért éppen én és nem más? Hányan voltak és vannak szentebbek, tehetségesebbek, ragyogóbbak ... és most itt vagyok kiválasztva én ... az egyszerű halász – akit az Úr hívott meg.

Bizonyosan ezek a gondolatok nem egyszer megfogalmazódtak László atya és az Újmisés atya szívében.

Kedves Testvérek!

Ezen a napon, most tekintsünk mindennek előtt Péterre. Arra, aki sziklává, az egyház első közösségének alapjává vált.

Ő megértetheti velünk a papi hivatás ajándékának csodálatosságát. Láthatjuk Krisztus ragyogó szeretetét, aki a gyenge embereket kiválasztja és a hit kivételes hirdetőivé teszi őket...

Tehát nézzük most Pétert!

Különböző megingásai voltak. Ismerjük jól. El kell mégis mondanunk, hogy mindezek ellenére erős embernek érezte magát. Nemegyszer kioktatta Jézust. Irányítani akarta Őt. Így volt ez például a sikertelen halászatot követően ... amikor fáradtan nem akarta Jézus szavára a hálót a vízbe dobni az eredménytelen éjszakai próbálkozás után. Biztos volt magában... erősnek érezte magát. De amikor lehajtva fejét engedelmessé vált az Úr parancsának, minden megváltozott. Majd bűnbánóan és talán meg is rémülve elkezdett Jézushoz kiáltani: „menj el tőlem, Uram, mert bűnös ember vagyok” (vesd össze Lk 5, 4-11). Inkább azt kellett volna kiáltani: maradj velem Uram, mert bűnös ember vagyok. Légy velem éppen azért, mert bűnös ember vagyok. Ami azt jelenti: Uram, Te segíts rajtam gyengeségemben, ügyetlenségemben, vagy a nagyon erőtlen, törekeny hitemben!

Mindannyian tekintsünk Péterre. Mert szükségünk van tőle egy erős impulzusra. Arra a bizonyos főhajtásra az Úr előtt! A vele való kapcsolat kialakítására, melyben meghalljuk az Ő utasításait. Itt kell feleleveníteni magunkban az ima értékét! Ne beszéljünk annyit, okoskodjunk róla, hanem inkább imádkozunk. XVI. Benedek pápa 2006-ban, Varsóban a

következőképpen beszélt erről világosan a papoknak: „Ne engedjünk a rohanás kísértésének, amely elveszi a csendes, személyes imádságban Krisztusnak szánt időt, mintha a személyes ima időpocsékolás lenne. /.../ A hívek a paptól igazából csak egyet várnak, hogy az Istennel való találkozás specialistái legyenek. Nem kívánják a paptól, hogy gazdasági, építkezési vagy politikai szakértő legyen. Azt várják tőle, hogy a lelkiélet szakértője legyen.”

Péter meg tudott állni, térdre hullott az Úr előtt és megvallotta szívének igazságát. Akkor imádkozott igazán. Amikor felkiáltott, „menj el tőlem Uram, mert bűnös ember vagyok” – ekkor imádkozott, megnyitotta szívét Krisztus előtt.

Mindannyiunknak erre a hozzáállásra van szüksége. Ilyen őszinte imádságra, mint Péteré. Mint az első papé, első pápáé. Az ő Uránál kell keresnünk a segítséget! Órá kell hagynakozni, nem saját képességeinkre és lehetőségeinkre. Az a Péter, aki ilyen őszintén, térdre hullva fordul Jézus felé, lesz a mi tanítónk, példánk és specialistánk az őszinte kapcsolat megteremtésében Istennel!

Kedves Testvérek, Paptestvérek, tekintsetek Péterre!

Tegyétek magatokévá az imádságot. Ez az én, a mi hivatásunk. Teljes szívvel, gyakran megtört, sebes szívvel kiáltom: „maradj velem Uram!” Olyannak kell lennem, mint Péter! Minden nap csodáljam meg Isten hatékony erejét és ne a saját lehetőségeimet. Őt imádvá, lábai elé borulva kiáltam: „maradj velem!”

Az iránta való szerelmet kívánom mindannyiunknak, akik itt jelen vagyunk. Szeressük az urat és ne saját magunkat!

Ezt kívánom neked, papi jubileumát ünneplő László atya és neked is, Ottó atya. Jézus szépsége iránti örömteli hozzáállásban és az Ő lábainál szeretettel időző, imádságos lelkiületben legyen része mindannyiunknak.

Máriára, a Magyarok Nagyasszonyára bízunk magunkat és a hitben való gyarapodásunk útját. Imádsága, az Ő Magnificatja tanítson meg bennünket arra, hogy őszinték, szeretettel teljesek legyünk az Istennel való kapcsolatunkban. Ámen.

Hálát adok Urunknak, Jézus
Krisztusnak, aki erőt adott nekem,
megbízhatónak tartott és meghívott
a szolgálatára, engem.
(1Tim 1, 12)

**HÁLÁT ADOK
ISTENNEK
A 40 ÉVES PAPI
SZOLGÁLATOMÉRT**

Szeged, 1980. június 14.
Endrőd, 1980. június 15.
Orosháza, 2020. július 26.

Iványi László

tb. kanonok, esperesplébános

Istenem, áldd meg mindazokat, akik
életemben, munkámban segítettek!

Egyház Anyja – könyörögj érettünk!

Sík Sándor: Primícia

Megérintettem a csodát.

Eljött a perc, a boldog:
A csengő felsikoltott,
Mellig bókoltak a fejek,
És a csillogó paténa felett
A Kenyér-Isten megmutatkozott.

És akkor hirtelen minden megváltozott.
Még éppen csak hogy elvillanni láttam
A márvány angyalok sikamló testén
A gyertyafényt, mint rezgő csillagot,
Aztán eltűnt egy tündöklő homályban
Kehely és tányér és gyertya és szekrény,
Becsukódott a két szemem magától,
És máshol voltam, mint az álomlító.

Egy kebelen
Nyugodott a fejem,
Mondhatatlanul melegen,
És édességgel csordulásig telten,
Akár a csecsemő az anyamellen.
Ringatva vitt egy nagy-nagy-nagy folyó,
Parttalan víz és határtalan égbolt,
És mind a kettő mondhatatlan kék volt,
És elmerült a mérhetetlen csöndben.
És tudtam, hogy rendben van minden,
És minden jó.

Most áll az illanó
Idő.
Nem is voltak az öklelő
Problémák, gondok, szenvedések.
Itt a fészek,
Puha és meleg és enyém.
Fekszem a Fészek-Isten kebelén,
S az üdvösség illata rajtam.
Egyetlen vágytól mámoros az ajkam:
Így, így maradni végeszakadatlan,
Meghalni most, a Kebelen,
Mint a harmat a levelen,
A végtelenbe most ivódni át,
A Valóságba most ömölni át,
Az Egyetlenbe lényegülni át,
Most, amikor tapintom a csodát
És ölelem.

Suttogó hangot hallok hirtelen:
„Folytatni kellene a szentmisét!”

Elhangzott Orosházán, 2020. július 26-án a Jézus Szíve templomban, a kettős ünnepen: **Balogh Ottó** újmiséjén és **Iványi László** esperesplébános 40 éves papi jubileumán.

Előadta Palacsik János, a Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium tanulója.

Öszentsége Ferenc Pápa
szívből adja Apostoli Áldását
pappá szentelésének 40. évfordulója alkalmából
Főtisztelendő

Iványi László
esperes életére, hőses mennepei kegyelmeket kérve számára,
és a Szentséges Szűz Mária anyai pártfogását,
hogy növekvő hűséggel és belső örömmel folytassa Istennek
és Egyházának szentelt imádságos papi hivatását.

Szeged, 1980 - 2020. június 14.

Card. László Várhelyi
Eörményvárosi Apostolikus

Vatikánváros, 2020. június 30.

ÖNISMERET

Talán mindenkinek az az első kérdése, hogy: „Miért fontos ez”?

Mert önmagunk feltárása, ha lehet, minél alaposabban, támogat a jobb, könnyebb Isten-kapcsolatunk megteremtéséhez, erősítéséhez.

Minden ember a saját útján jár, a maga sávjában, mert teljesen egyediek vagyunk. Használunk kell hozzá a belső tükrünket.

Az út nem könnyű, sőt hosszú, sőt az is lehet, hogy fájdalmas, ám közben sok mindent megtudunk magunkról, vizsgálódásunk közben.

Érdekes arra is rádöbbenünk, hogy mennyire nem ismerjük önmagunkat s hogy milyen hasznos ez az útkeresés.

Már a régi bölcsek is ezt a jelszót igyekeztek tanítványaik agyába, szívébe vétni: „Tanuld megismerni önmagad”.

Ez képes ösztönözni, gondolkodásra serkenteni bennünket is.

Mindez az erkölcsi tökéletesedéshez nélkülözhetetlen, melyben mi vagyunk - az anyag, az eszköz - és maga a munkás is.

Tudjuk-e, hogy kik vagyunk?

Bensőnkben – sajnos – ott a hajlam, hogy hamis képet próbáljunk alkotni önmagunkról, olyat, amely hízelgő önszeretetünknek tetszik.

Ettől lehetünk fennhéjázók, gyanakvók, irigyek, önteltek, követelőzők, türelmetlenek, dacosak, becsvágyók, gőgösek...

A gőgöt - a Szent Lélek - minden bűn

kezdetének nevezi.

Csak a hitünk segít rávilágítani arra, hogy képtelenek vagyunk emberi önmagunktól igazi önismeretre, melynek forrása az Alázat, az Engedelmesség, a Szerénység, a Türelem. Saját élettapasztalatunk is fontos lehet!

Küzdelmes munka, mindehhez eljutni, szükség van hozzá, elszántságra a szívünkben.

Így tudjuk nehezen felismerni az ösvény mélységét és felfedezni mindazt, melyet eddig nem is sejtettünk.

Szegezzük tekintetünket Isten irgalmára, ebbe lehet, sőt kell belekapaszkodnunk. Az Ő segítségével - sugásával - ismerjük fel a különbséget szabad akarat és a vágy között. Ez is folytonos harc az életünk folyamán...

Gondoljunk bátran bele: Isten csak lassan mutatja meg az igazi világosság sugara által azt a sok rosszat, melyet magunkban hordozunk.

Említsünk néhányat, melyet szívünk titkos redőiben, önmagunk elől is eltakartunk. Ilyen például a harag, méreg, düh - rokon ezekkel - a hiúság, öntetszés, önzés és még sorolhatnánk... Létezésük szinte megmagyarázhatatlan.

Akkor vesszük észre magunkban, ha Isten hozzáfog kiűzni azokat! Döbbenetes kegyelem!

Mi - gyarló emberként - saját erőből

alig, vagy csak néha tudunk cselekedni. A kegyelem tud meggyőzni, hogy próbálkozzunk küzdeni a rossz - a bűn - ellen.

Hogyan?

Még nagyobb alázattal keressünk Nála menekvést!

„A töredelmes és alázatos szívet, oh Isten nem veted meg” (Zsolt.50, 12)

Önmagunkat megjavítani nehezebb munka, mint egy felhőkarcoló felépítése.

Ellenünk dolgozik a rohanó élet, az érdekvilág, amely nem ad rá időt, hogy elgondolkodjunk, felismerjük mindazon ajándékokat, melyeket kaptunk a Teremtőnkől.

Mi a tennivalónk?

Őszinte, bátor önismeret, bibliai alapkövekre építve: „Néha szimbólumok napjainkra alkalmazására is szükség van szélesebb látókörűségünk okos, lelki mélyszántásához.

Ha megkérdezné valaki tőlünk „mit csináltunk napjainkig”? Elmondhatjuk Hérakleitoszsal: „Kerestem önmagamat”.

Kérünk Urunk, segíts, hogy hittel, reménységgel, boldogan mondhassuk, ami írva van az 1Kor 2,9-ben: Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl sem fogta, amit Isten azoknak készített, akik Őt szeretik.

Dr. Bertók Éva

**OROSHÁZI
KATOLIKUS
TUDÓSÍTÓ**

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroashaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László tb. kanonok,
esperes, plébános

Szerkesztő:
Mészáros Géza

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD TEAM

Szenttornyai passióéneklők 1936-ból